

HAR DU TALT MED DIN KAT I DAG?

Winnie Stubkjær Laursen vil have os til at forstå, at dyr er kloge og vil os det bedste. Følg med ind i hendes univers.

Af Adam Pade

Tænk, hvis min kat kunne tale! Mange af os har fra tid til anden tænkt den tanke, mens vi ser ind i kattens dybe, rolige blik og spekulerer på, hvad der dog foregår inde i det lille hoved.

Det gode budskab er: Katten *kan* tale – ja, og hunden og hesten og grisen, og de kan oven i købet fortælle os rigtig meget, som vi kan blive klogere af. Og mindst lige så godt: Vi kan tale til dyrene.

Sådan er verden ifølge Winnie Stubkjær Laursen (44). Hun udøver telepati og har evnen til at *heale* på baggrund ikke mindst af, hvad dyret selv fortæller.

Kunne noget med dyr

Winnie Laursen opdagede tidligt, at hun *kunne* noget med dyr. Ikke at det var noget, hun tænkte over; hun talte jo bare til dem, *healede* dem uden at vide, det var dét, hun gjorde, hun kunne sanse dyrene

Et ægtepar havde flere gange været til dyrlægen med deres kat, som vedblev at tisse i sofaen. Winnie Laursen tog kontakt med katten, der formidlede en masse om sine egne behov og ønsker om forandringer i huset. Kort efter seancen kom katten løbende, højt vrælende ned gennem gangen. Manden blev helt forskrækket – sådan havde katten ikke gjort, siden den var begyndt at tisse i sofaen; inden da havde det været en daglig leg.

og derigennem binde helt særlige bånd til dem. Det varede en rum tid, inden hun turde sætte ord på endsige praktisere sine evner. Hun er et analytisk, faktoorienteret menneske, siger hun selv: Hun vil helst se beviser, før hun tror det. Men hun *har* set. Og hun *er* overbevist. Så meget, at det nu er blevet til to omfangsrige bøger og et bredt publikum – både blandt mennesker, der *tror*, og dem, der *ved* – der bruger hende som healer og som medium.

Hendes liv med dyr begyndte med katte, som hun kom til at holde frygtelig meget af, men man aner, at hendes lidenskab for dyr for alvor blev tændt i mødet med hestene og siden blev til en lidenskab for dyr som helhed. Barndommen og opvæksten blev tilbragt på Djursland, herunder på landet, hvor hun kunne have sin egen hest og de mange andre dyr, hun faldt for.

Hun kunne tegne og regne, og det blev til teknisk skole efter folkeskolen og siden gymnasiet. Et familiemedlem rekrutterede hende til en smedevirksomhed, hvor hun blev udlært til at fremstille slagterimaskiner (jo, det er et paradoks, når man tænker tilbage), og her havde hun i al fredsommelighed kunnet dyrke sin erhvervskarriere. Men helbredet tilsagde hende at gøre noget andet end konstant at sidde bag en skærm – og hvad så?

Hun gav sig til at træne travheste, men syntes, det var hårdt – både for hende og for hestene.

Skal give dyrene mæle

Med et undseligt smil beretter hun, hvordan hun henimod slutningen af 1990'erne

lod sig henvise til en clairvoyant. Hun traf aftale med to – bare for at sikre, at de nu også sagde det samme. Det gjorde de. Og budskabet var klart: Du skal give dyrene mæle.

»Det vendte fuldstændig rundt på min begrebsverden. Jeg var jo ikke sådan til abstrakte begreber eller healing, men til fakta og viden, der kunne bevises,« fortæller hun – »og hvordan skulle jeg dog komme i gang?«

Det kom af sig selv – dyrene hjalp selv til, for de kan sanse og vejlede. Hun beretter om første gang, hun lagde hånd på en hest. Hesten var halt, stod kun på tre ben, havde en voldsom skade i den ene skulder og stod til snarlig aflivning. Winnie listede sig ind til hesten og mærkede ved håndspålæggelsen en sådan energi, at hun nærmest måtte flygte fra hestens bås. Bag sig så hun hesten følge efter hende – på alle fire ben. Senere blev den travhest igen.

Herudover har hun hentet konkret viden om alternativ behandling. Men skelsættende for hende blev mødet med hendes læremester, shetlandspony'en Shinto.

Shinto – læremesteren

»Jeg mødte Shinto i 1998 – på samme tid, som jeg vovede mig ind i alt det, som de klarsynede havde fortalt mig, var min opgave. Han stod opstaldet i et hjørne i en stald, hvor jeg skulle behandle en anden hest. Da behandlingen af den anden hest var afsluttet, lød et gevaldigt brag henne fra hjørnet – og endnu et. Der er vist én, der har behov for at kommunikere! tænkte jeg og fik at vide, at de to brag kom fra en pony, der var så problematisk, at slagteren var bestilt – om jeg ville have ham? Da jeg så ind i hans øjne, vidste jeg bare, at jeg skulle sige ja.«

Det blev indledningen til en læretid, der fortrængte al tvivl hos hende om, at dyr er kloge, har meget at fortælle os, og

En hest havde formidlet til Winnie Laursen, at den ikke var sikker på, at den var elsket af sin ejer, og det måtte hun godt sige til ejeren. Det forstod ejeren ikke – »jeg siger dagligt, at jeg elsker ham,« svarede ejeren, men måtte erkende, at hun samtidig kunne føle frustration og irritation over, at hesten ikke altid handlede, som hun forventede. Det var dét, hesten reagerede på; der blev talt og tænkt på forskellige frekvenser.

at deres livsmission er at gøre det godt for os og dermed for sig selv. De er sansende og observerende, og de er ekstremt dygtige til at diagnosticere sig selv i tilfælde af sygdom eller skader. Og da en gruppe forskere i 2012 udsendte en erklæring – *The Cambridge Declaration on Consciousness* – om, at dyr har en bevidsthed og et følelsesliv som menneskets, så havde hun sine beviser og var parat til at sprede budskabet.

Det blev først til bogen *De Kloge Dyr – Om Følelser, Tanker, Adfærd & Behov*, der udkom i 2014. Den blev en bestseller, hun kom i TV, og sidst i år kommer endnu et oplag. I juli i år udkom *Lær Dyr-kommunikation – Telepati & Healing til Krop, Følelser og Sind*.

Vibrationerne

Men altså ... du må forklare ... Hvis jeg siger til min kat, at jeg kommer hjem kl. 16.00, bliver han jo ikke meget klogere.

Winnie Laursen beretter om begrebet telepati – ja, tankeoverføring! – som vejen til at nå dyrene: Alt – objekter, følelser, hvad vi kan se og ikke se – er energi. Energien udsender vibrationer. Dyrene sanser og forstår vibrationernes betydning. Og vi udsender alle vibrationer. Fra vi fatter en tanke, til vi giver den udtryk med ord, har vi udsendt vibrationer. Tanken – udløst

af en følelse eller en betragtning eller en oplevelse – kan vi ifølge Winnie Laursen sende videre til dyret i form af vibrationer. Er vi visuelt indstillet, vil vi kunne modtage og forstå de ”billeder”, dyrene sender os tilbage. Vi vil opdage, hvad dyret fortæller os, frem for at gøre os forestillinger om det. Herom beretter hun i sin seneste bog foruden om den nyeste forskning i dyrs bevidsthed.

Her er forklaringen på historierne om katte, der kan finde vej hjem milevidt fra, for de kan aflæse vibrationerne fra, hvor den er på vej hen, og bruge dem som en GPS til at finde vej.

Det er også forklaringen på, hvorfor vores dyr – både hunde og katte – ofte ”ved”, når deres ejer er tæt på at være hjemme. De tuner sig simpelt hen ind på os, og vibrationerne bliver stærkere, efterhånden som vi nærmer os hjemmet, mener Winnie Laursen.

Er du fuldstændig fokuseret på, hvad du vil sige til din kat – kommunikerer du i overensstemmelse med, hvad der foregår i dit hoved og hjerte – så kan du nå frem med dit budskab; et budskab, der forstås.

»Vi skal gennemtænke og huske, hvad vi siger, for dyr opfatter ord som opfordringer. Og dyr elsker at blive inddraget – og derfor også, at vi fortæller dem, at vi kommer hjem til dem igen.«

Vi kan selv få det bedre

En af Winnie Laursens hovedpointer er, at vi kan få så forfærdelig meget ud af at møde dyrene på deres præmisser. At lade sig påvirke af dyrene – lære af dem – er i sig selv med til at fjerne stress og skabe ro; det, dyrene selv har behov for.

»Dyr er kærlige, og vi skal forstå, at det er deres udgangspunkt, når de kommunikerer med os. De vil os det bedste, og vi skal omgås dem med største respekt,« siger hun.